

Phẩm 7: HÓA THÀNH DỤ

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Cách đây vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ kiếp, không thể nghĩ bàn, có Đức Phật hiệu là Đại Thông Trí Thắng Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trưởng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Nước ấy tên Hảo thành, kiếp tên Đại tướng.

Này các Tỳ-kheo! Đức Phật đó đã diệt độ rất lâu ví như có bao nhiêu đất trong tam thiền đại thiền thế giới, có người lấy tất cả đất đó nghiền nát thành mực, đi qua ngàn cõi nước ở phương Đông, chấm một giọt bằng hạt bụi. Lại đi qua ngàn cõi nước khác chấm một giọt nữa, lần lượt như thế chấm hết số mực đã nghiền. Ý ông nghĩ sao? Các cõi nước đó nếu thấy toán hoặc đệ tử của thầy toán có thể tính được toàn bộ số đó không?

–Bạch Thế Tôn, không thể tính được!

Này các Tỳ-kheo! Những cõi nước người đó đã đi qua, hoặc chấm, không chấm đều nghiền nát thành bụi, một hạt bụi là một kiếp. Đức Phật kia đã diệt độ đến nay lâu hơn số bụi trên vô lượng, vô biên, vô số kiếp. Ta dùng năng lực thấy biết của Như Lai xem thử lâu xa đó giống như ngày nay.

Khi ấy muốn tuyên lại nghĩa trên, Thế Tôn nói kệ:

*Ta nhớ đời quá khứ
Vô lượng, vô biên kiếp,
Có Phật Lưỡng Túc Tôn
Hiệu Đại Thông Trí Thắng.
Như người dùng sức nghiền
Hết tất cả loại đất
Trong tam thiền đại thiền
Đều dùng làm thành mực,
Di qua ngàn cõi nước
Mới chấm một giọt mực.
Như thế lần lượt chấm
Hết các mực bụi này,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Các cõi nước như thế
Hoặc chấm, hoặc không chấm
Lại nghiên hết thành bụi
Một bụi làm một kiếp
Kiếp số lâu xa kia
Nhiều hơn số bụi này
Phật diệt độ đến nay
Vô lượng kiếp như thế
Trí vô ngại của Phật
Biết Phật kia diệt độ
Và Thanh văn, Bồ-tát
Như nay thấy diệt độ
Các Tỳ-kheo nên biết
Trí Phật tịnh vi diệu
Vô lậu và vô ngại
Thấu đạt vô lượng kiếp.*

Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Phật Đại Thông Trí Thắng sống lâu năm trăm bốn mươi vạn ức na-do-tha kiếp, chỉ ngồi đạo tràng phá các quân ma, sắp được Chánh đẳng Chánh giác mà vẫn chưa chứng đắc được pháp của chư Phật. Cứ như thế ngồi kiết già thân tâm không lay động, trải qua một tiểu kiếp cho đến mười tiểu kiếp, mà chánh pháp vẫn chẳng hiện ra.

Khi ấy, các vị trời Dao-lợi vì Đức Phật kia, trải tòa Sư tử cao một do-tuần, ở dưới cội Bồ-đề. Đức Phật ngồi tòa này thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Khi Phật vừa ngồi tòa, các vị Phạm thiên vương rưới hoa trời khắp trăm do-tuần, gió thơm thoảng xua tan các hoa héo rồi rưới các hoa mới, mãi hoài không dứt trọn mươi tiểu kiếp để cúng dường Phật, cho đến Phật diệt độ thường rưới các hoa này. Các trời Tứ Thiên vương thường hay đánh trống trời để cúng dường chư Phật, còn các vị trời khác cũng trổ kỹ nhạc trời, mãn hết mươi tiểu kiếp, đến khi Phật diệt độ đều cũng lại như vậy.

Này các Tỳ-kheo! Đức Phật Đại Thông Trí Thắng qua hơn mươi tiểu kiếp mới chứng được chánh pháp của chư Phật, để thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Khi Phật chưa xuất gia có mươi sáu người con. Người con cả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tên Trí Tích, các người con đó đều có đủ thứ đồ chơi tốt đẹp khác nhau, nghe cha chứng Vô thượng Bồ-đề, đều bỏ các vật quý báu đi đến chỗ Phật. Các người mẹ khóc lóc tiễn đưa. Ông nội là Chuyển luân thánh vương cùng một trăm vị đại thần và một trăm ngàn vạn ức nhân dân đều cùng nhau theo đến đạo tràng, muốn gặp Đức Đại Thông Trí Thắng để cúng dường, cung kính tôn trọng, ngợi khen. Đến nơi, đánh lễ dưới chân, nhiễu quanh Đức Phật, nhất tâm chắp tay chiêm ngưỡng tôn nhan nói kệ:

*Thế Tôn oai đức lớn
Vì muốn độ chúng sinh,
Trong vô lượng ức kiếp
Mới chứng được quả Phật.
Các nguyện đã đầy đủ
Vui thay Đấng Vô thượng!
Thế Tôn bậc hiếm có
Một lần ngồi mười kiếp,
Thân thể và tay chân
An tĩnh không lay động,
Tâm Phật thường lặng lẽ
Chưa từng có tán loạn,
Được vãng lặng hoàn toàn
An trú pháp vô lậu.
Đời nay gặp Thế Tôn
An ổn thành Phật đạo.
Chúng con được lợi ích
Vui mừng hoan hỷ lớn,
Chúng sinh thường đau khổ
Mờ mịt không Đạo sư,
Không biết đường dứt khổ
Không biết cầu giải thoát,
Ngày càng thêm nẻo ác
Các chúng trời càng ít,
Từ tối vào nơi tối
Không nghe được tên Phật,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nay Phật chúng tối thương
Đạo vô lậu an ổn,
Chúng con cùng trời, người
Vì cầu lợi tối thương,
Cho nên cùng đánh lẽ
Quy mạng Đức Thế Tôn.*

Khi nói kệ tán thán Đức Phật xong, mười sáu vị vương tử cung
thỉnh Thế Tôn chuyển pháp luân, đồng thanh cùng thưa:

–Bạch Thế Tôn! Thế Tôn nói pháp đem lại sự an ổn, thương
yêu và lợi ích cho tất cả trời người, lại nói kệ:

*Đức Phật không ai bằng
Trăm phước tự trang nghiêm,
Được trí tuệ vô thương
Vì thế gian nói pháp,
Độ thoát cho chúng con
Và chúng sinh muôn loài,
Hiển bày phân biệt rõ
Để được trí tuệ Phật.
Nếu chúng con thành Phật
Chúng sinh cũng như thế,
Phật biết tâm chúng sinh
Thường hay nhớ nghĩ gì,
Cũng biết việc chúng làm
Lại biết sức trí tuệ,
Ưa muốn hay tu phước
Nghịệp đã tạo đài trước,
Thế Tôn đều biết rõ
Nên chuyển pháp Vô thương.*

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Khi Đức Phật Đại Thông Trí Thắng đắc quả Vô thương Chánh
đẳng Chánh giác, năm trăm vạn ức cõi nước chư Phật trong mươi
phương đều chấn động sáu cách. Những chỗ tối tăm giữa các thế
giới, ánh sáng mặt trời mặt trăng không chiếu đến thì cũng đều được
sáng rực rõ, những chúng sinh trong đó đều được thấy nhau, cùng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nói: “Ở đây tại sao bỗng sinh ra chúng sinh?” Lại trong các cõi đó cung điện của chư Thiên và Phạm thiên rung động sáu cách, ánh sáng lớn tỏa khắp thế giới, sáng hơn ánh sáng của trời.

Bấy giờ, phương Đông ánh sáng cung điện Phạm thiên của năm trăm vạn ức cõi nước, chiếu sáng rực hơn ánh sáng thường ngày. Các vị Phạm thiên suy nghĩ: “Hiện nay ánh sáng đang phát ra ở cung điện từ xưa chưa từng có, vì nhân duyên nào mà hiện tướng này”. Khi đó các vị Phạm thiên cùng gặp nhau, bàn luận; trong chúng có một vị Đại Phạm thiên tên Cứu Nhất Trí vì chúng Phạm thiên nói kệ:

*Cung điện của chúng ta
Ánh sáng chưa từng có!
Đây là nhân duyên gì?
Phải nên cùng nhau tìm,
Là trời đức lớn sinh,
Hay là Phật ra đời,
Mà có ánh sáng này
Chiếu khắp cả mười phương?*

Bấy giờ các vị Phạm thiên cùng với cung điện của mình, từ năm trăm vạn ức cõi nước, mỗi vị đều dùng tấm vải đựng các thứ hoa trời cùng đến phương Tây đi theo tướng sáng ấy, gặp Đức Đại Thông Trí Thắng Như Lai ngồi tòa Sư tử, nơi đạo tràng bên cội Bồ-đề. Hàng Trời, Rồng, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... cung kính vây quanh Đức Phật. Thấy mười sáu vị vương tử thỉnh Phật chuyển pháp luân, ngay khi ấy các vị Phạm thiên đều mặt đảnh lẽ Phật, nhiễu quanh trăm ngàn vòng, dùng hoa trời rải cúng dường Phật, hoa rải cao như núi Tu-di để cúng dường cây Bồ-đề của Phật. Cây Bồ-đề cao mươi do-tuần, cúng dường hoa xong, mỗi vị đem cung điện dâng lên Đức Phật thưa rằng:

–Xin Thế Tôn từ mẫn để chúng con được lợi ích, mà nhận cung điện dâng cúng này.

Khi ấy ở trước Đức Phật, các vị Phạm thiên vương nói kệ:

*Thế Tôn rất hiếm có
Khó có thể gặp được,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đủ vô lượng công đức
Cứu giúp khắp tất cả.
Bậc thầy của trời người
Thương yêu hết muôn loài,
Trong tất cả mười phương
Hoàn toàn được lợi ích.
Chúng con đã đến từ
Năm trăm vạn ức cõi,
Bồ hỷ lạc thiền định
Để cúng dường chư Phật.
Nhờ phước của chúng con
Được cung điện tốt đẹp,
Nay đem dâng Thế Tôn
Nguyện xin được nạp thọ.*

Nói kệ xong, các vị Phạm thiên vương lại nói:

–Nguyễn xin Thế Tôn chuyển pháp luân độ thoát chúng sinh, mở đường Niết-bàn.

Khi ấy, các vị Phạm thiên vương đồng thanh nói kệ:

*Đức Phật Lưỡng Túc Tôn
Nguyễn xin diễn nói pháp,
Dùng sức Từ bi lớn
Giải thoát khổ chúng sinh.*

Đức Đại Thông Trí Thắng yên lặng chấp nhận. Lại nữa, các Tỳ-kheo! Ở phương Đông nam, các vị Phạm thiên vương từ năm trăm vạn ức cõi nước, đều thấy cung điện của mình ánh sáng rực rỡ từ xưa chưa từng có, rất vui mừng hớn hở, cùng gặp nhau bàn việc này. Trong chúng có vị Phạm thiên vương tên Đại Bi vì các Phạm thiên nói kệ:

*Đây là nhân duyên gì?
Mà hiện ra tướng này,
Cung điện của chúng ta
Ánh sáng chưa từng có
Là trời đức lớn sinh
Hay là Phật ra đời?*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chưa từng thấy tướng này
Nên cùng nhau đi tìm,
Qua ngàn vạn ức cõi
Lần theo ánh sáng này
Phần nhiều Phật ra đời
Giải thoát khổ chúng sinh.*

Bấy giờ năm trăm vạn ức vị Phạm thiên vương cùng với cung điện, đều lấy tấm vải đựng các thứ hoa trời, cùng đến phuong Tây bắc theo tướng sáng đó, gặp Đức Phật Đại Thông Trí Thắng ngồi tòa Sư tử, nơi đạo tràng bên cội Bồ-đề, hàng Trời, Rồng, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... cung kính vây quanh Đức Phật. Thấy mười sáu vị vương tử thỉnh Phật chuyển pháp luân, ngay khi ấy các vị Phạm thiên vương đánh lễ Phật nhiều quanh trăm ngàn vòng, dùng hoa trời rải cúng dường Phật, hoa rải cao như núi Tu-di để cúng dường cây Bồ-đề của Phật. Dâng cúng hoa xong mỗi vị đem cung điện dâng lên Đức Phật thưa:

– Xin Thế Tôn từ mãn để chúng con được lợi ích mà nhận cung điện dâng cúng này.

Khi ấy ở trước Đức Phật các vị Phạm thiên vương đồng thanh nói kệ:

*Thánh chúa vua trong trời
Tiếng Ca-lăng-tần-già
Thương yêu khắp chúng sinh.
Chúng con cung kính lễ
Thế Tôn rất hiếm có,
Lâu xa hiện một lần,
Một trăm tam mươi kiếp
Trải qua không có Phật.
Ba đường dữ đầy dây
Chúng chư Thiên giảm dần.
Nay Phật hiện ra đời
Làm mắt sáng chúng sinh,
Chỗ thế gian nương tựa
Cứu vớt hết tất cả.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Là cha của muôn loài
Thương yêu làm lợi ích,
Nhờ phước lành đời trước
Nay được gặp Thế Tôn.*

Sau khi nói kệ ca tụng Phật xong, các vị Phạm thiên vương cùng nhau thưa:

– Xin Thế Tôn thương chúng con, chuyển pháp luân hóa độ chúng sinh.

Khi ấy các vị Phạm thiên vương nhất tâm đồng thanh nói kệ:

*Như Lai chuyển pháp luân
Chỉ bày các pháp tướng
Cứu tất cả chúng sinh
Hết khổ được vui lớn.
Chúng sinh nghe pháp này
Chứng đạo hoặc sinh Thiên,
Các đường ác giảm dần
Cõi thiện được tăng thêm.*

Bấy giờ, Đức Phật Đại Thông Trí Thắng yên lặng nhận lời. Này các Tỳ-kheo! Ở phương Nam, các Đại Phạm thiên từ năm trăm vạn ức cõi nước đều thấy cung điện của mình, ánh sáng rực rỡ xưa chưa từng có, vui mừng hơn hở, cùng gặp nhau bàn việc này. Do nhân duyên gì cung điện chúng ta có ánh sáng ấy.

Bấy giờ, trong chúng có Đại Phạm thiên vương tên Diệu Pháp vì các Phạm chúng nói kệ:

*Cung điện của chúng ta
Ánh sáng rất rực rỡ,
Đây phải là nguyên nhân
Cần tìm hiểu tướng đó;
Trải qua trăm ngàn kiếp
Chưa hề thấy tướng này
Là trời đức lớn sinh
Hay là Phật ra đời?*

Bấy giờ, năm trăm vạn ức vị Phạm thiên vương cùng với cung điện đều lấy tấm vải đựng các thứ hoa trời cùng đến phương Bắc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

theo tướng sáng đó, gặp Đức Phật Đại Thông Trí Thắng ngồi tòa Sư tử nơi đạo tràng bên cội Bồ-đề. Hàng Trời, Rồng, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... cung kính vây quanh Phật. Thấy mươi sáu vị vương tử thỉnh Phật chuyển pháp luân. Ngay khi ấy, các vị Phạm thiên vương đánh lễ Phật, nhiễu quanh trăm ngàn vòng, dùng hoa trời rải cúng dường Phật. Hoa rải cao như núi Tu-di để cúng dường cây Bồ-đề của Phật, dâng cúng hoa xong, mỗi vị đem cung điện dâng lên Đức Phật thưa:

–Xin Thế Tôn từ mãn để chúng con được lợi ích mà nhận cung điện dâng cúng này.

Khi ấy ở trước Đức Phật, các vị Phạm thiên đồng thanh nói kệ:

*Thế Tôn rất khó gấp
Bậc phá tan phiền não
Qua trăm ba mươi kiếp
Nay mới thấy một lần,
Hàng chúng sinh đói khát
Được mưa pháp đầy đủ.
Từ xưa chưa từng có,
Dâng trí tuệ vô lượng
Như hoa Ưu-dàm-bát
Ngày nay mới gặp được.
Các cung điện chúng con
Nhờ ánh sáng nên đẹp,
Thế Tôn, đại Từ bi
Nguyễn xin được nạp thọ.*

Bấy giờ các Phạm Thiên vương khen ngợi Phật xong, cùng nhau thưa:

–Xin Thế Tôn chuyển bánh xe pháp, khiến cho tất cả Trời, Ma vương, Phạm thiên, Sa-môn, Bà-la-môn trong thế gian đều được an vui giải thoát. Các vị Phạm thiên vương nhất tâm đồng thanh nói kệ:

*Cúi xin Bậc Thiên Nhân
Chuyển pháp luân Vô thượng
Đánh vang trống pháp lớn,
Và thổi kèn pháp lớn,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Rưới mưa pháp khắp nơi,
Cứu vô lượng chúng sinh,
Chúng con xin thỉnh cầu
Diễn nói pháp sâu xa.*

Khi ấy, Đức Phật Đại Thông Trí Thắng yên lặng nhận lời, phương Tây nam và phương dưới cũng vậy.

Bấy giờ, ở phương trên, các vị Phạm thiên vương từ năm trăm vạn ức cõi nước đều thấy cung điện của mình, ánh sáng rực rỡ xưa chưa từng có, rất vui mừng hơn hở cùng gặp nhau bàn việc này. Do nhân duyên gì, cung điện của ta có ánh sáng này, trong chúng có vị Phạm thiên vương tên Thi-khí vì Phạm chúng nói kệ:

*Nay nhờ duyên nhân gì
Cung điện của chúng ta
Ánh sáng chiếu rực rỡ
Huy hoàng rất khác thường?
Tường tốt đẹp như thế
Xưa chưa từng nghe thấy,
Là trời đức lớn sinh
Hay là Phật ra đời?*

Bấy giờ, năm trăm vạn ức vị Phạm thiên vương cùng với cung điện đều lấy tấm vải đựng các thứ hoa trời cùng đến phương dưới theo tướng sáng đó, gặp Đức Phật Đại Thông Trí Thắng ngồi tòa Sư tử, noi đạo tràng bên cội Bồ-đề, hàng Trời, Rồng, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... cung kính vây quanh Phật, thấy mười sáu vị vương tử thỉnh Phật chuyển pháp luân, ngay khi ấy các vị Phạm thiên vương đánh lễ Đức Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, dùng hoa trời rải cúng dường Phật, hoa rải cao như núi Tu-di để cúng dường cây Bồ-đề của Phật, dâng cúng hoa xong, mỗi vị đem cung điện dâng lên Đức Phật thưa:

– Xin Thế Tôn từ mãn để chúng con được lợi ích mà nhận cung điện này.

Khi ấy ở trước Đức Phật, các vị Phạm thiên vương đồng thanh nói kệ:

Lành thay, thấy chư Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đấng Thánh Tôn cứu đời,
Vớt chúng sinh đau khổ
Thoát khỏi ngục tam giới.
Trí sáng Thầy trời người
Thương yêu hết muôn loài,
Thường mở cửa bất tử
Cứu độ khắp chúng sinh.
Trải qua vô lượng kiếp
Thế gian không có Phật,
Thế Tôn chưa xuất hiện
Mười phương thường tối tăm,
Ba đường ác phát triển
A-tu-la phồn thịnh
Chúng chư Thiên giảm dần,
Đường ác nhận thêm nhiều.
Không được nghe Phật pháp
Nên làm việc bất thiện.
Sắc lực và trí tuệ
Tất cả đều giảm sút,
Do nhân duyên tội nghiệp
Mất an lạc hạnh phúc,
Sống theo pháp tà kiến
Chẳng rõ pháp chánh kiến
Không nhờ Phật giáo hóa
Sẽ đọa vào đường ác.
Phật là mắt của đời
Lâu xa mới xuất hiện,
Thương yêu các chúng sinh
Nên hiện ra ở đời,
Siêu việt thành Chánh giác
Chúng con rất vui mừng,
Và tất cả chúng khác
Hân hoan chưa từng có.
Cung điện của chúng con
Nhờ hào quang nên đẹp,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nay đem dâng Thê Tôn
Cúi xin Ngài nạp thọ.
Nguyễn đem công đức này
Hướng về khắp tất cả,
Chúng con và chúng sinh
Đều trọn thành Phật đạo.*

Khi nói kệ tán thánh Đức Phật xong, năm trăm vạn ức vị Phạm thiên vương cùng bạch Phật:

–Cúi xin Thê Tôn chuyển pháp luân cho chúng con được an ổn, giải thoát.

Khi ấy Phạm thiên vương, nhất tâm đồng thanh nói kệ:

*Thê Tôn chuyển pháp luân
Đánh trống pháp cam lồ,
Độ chúng sinh khổ não
Khai mở đường Niết-bàn.
Cúi xin nhận lời con
Dùng âm thanh vi diệu,
Thương yêu mà diễn giảng
Pháp tu vô lượng kiếp.*

Bấy giờ, Đức Phật Đại Thông Trí Thắng nhận lời thỉnh của các vị Phạm thiên vương khắp mười phương và mười sáu vị vương tử. Liên chuyển bánh xe pháp bằng ba cách với mười hai phương thức: Đây là Khổ, đây là Khổ tập, đây là Khổ diệt, đây là Con đường dẫn đến sự khổ diệt... mà hàng Sa-môn, Bà-la-môn hoặc chư Thiên, Ma vương, Phạm vương và những ai còn ở trong thế gian đều không chuyển được. Lại được nói rộng ra thành mươi hai nhân duyên: Vô minh duyên hành, hành duyên thức, thức duyên danh sắc, danh sắc duyên lục nhập, lục nhập duyên xúc, xúc duyên thọ, thọ duyên ái, ái duyên thủ, thủ duyên hữu, hữu duyên sinh, sinh duyên lão tử, ưu bi khổ não. Vô minh diệt thì hành diệt, hành diệt thì thức diệt, thức diệt thì danh sắc diệt, danh sắc diệt thì lục nhập diệt, lục nhập diệt thì xúc diệt, xúc diệt thì thọ diệt, thọ diệt thì ái diệt, ái diệt thì thủ diệt, thủ diệt thì hữu diệt, hữu diệt thì sinh diệt, sinh diệt thì lão tử, ưu bi khổ não diệt. Khi Phật ở giữa đại chúng trời, người nói pháp này thì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sáu trăm vạn ức triệu người, do không chấp vào các pháp nên đối với các lậu tâm, được giải thoát. Bốn thiền, bốn định, ba minh, tám giải thoát, những pháp thâm sâu như vậy họ đều có đủ. Khi nói pháp lần thứ hai, thứ ba, thứ tư, có ngàn vạn ức triệu hằng ha sa chúng sinh, cũng do không chấp vào các pháp, nên đối với các lậu, tâm được giải thoát. Từ đây về sau, chúng Thanh văn nhiều vô lượng, vô biên không thể tính hết được.

Bấy giờ mười sáu vương tử đều là đồng tử xuất gia làm Sa-di các căn thông minh, trí tuệ sáng suốt, đã từng cúng dường trăm ngàn vạn ức chư Phật thực hành phạm hạnh, cầu đạo Vô thượng Bồ-đề, cùng nhau bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vô lượng ngàn vạn ức Đại đức Thanh văn này đã thành thục cả rồi. Thế Tôn cũng nói pháp Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác cho chúng con, chúng con nghe rồi cùng nhau tu học. Bạch Thế Tôn! Tâm trí của chúng con muốn được tri kiến của Như Lai, tâm chí ấy xin Phật chứng biết cho.

Bấy giờ trong số những người đi theo Chuyển luân thánh vương có tám vạn ức người, thấy mười sáu vị vương tử xuất gia cũng cầu xin xuất gia, vua chấp nhận. Đức Phật Đại Thông Trí Thắng nhận lời thỉnh cầu của các vị Sa-di, trải qua hai vạn kiếp ở trong bốn chúng nói kinh Đại thừa tên Diệu Pháp Liên Hoa giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ Niệm. Mười sáu vị Sa-di vì Tuệ giác vô thượng đều cùng tiếp nhận, thọ trì, đọc tụng thông suốt. Khi nói kinh này, mười sáu vị Sa-di và Bồ-tát tin tưởng tiếp nhận, trong chúng Thanh văn cũng có vị tin hiểu nhưng có ngàn vạn ức người khác đều sinh tâm nghi ngờ. Đức Phật thuyết kinh suốt tám ngàn kiếp chưa bao giờ dừng nghỉ.

Nói kinh này xong, Đức Phật vào tịnh thất, an trú trong thiền định đến tám vạn bốn ngàn kiếp. Khi ấy mười sáu vị Sa-di Bồ-tát biết Đức Phật vào thất thiền định, mỗi vị đều lên pháp tòa cùng trong thời gian tám vạn bốn ngàn kiếp ấy, giảng thuyết rõ ràng kinh Diệu Pháp cho bốn bộ chúng. Mỗi vị đều hóa độ sáu trăm vạn ức triệu hằng sa chúng sinh, trình bày thuyết phục, khuyễn khích, tán thưởng, làm cho ai cũng phát tâm Tuệ giác vô thượng.

Đã qua tám vạn bốn ngàn kiếp, Đức Đại Thông Trí Thắng xuất định đi đến an tọa nơi pháp tòa tuyên bố với đại chúng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Mười sáu vị Sa-di Bồ-tát này thật là hiếm có, các căn thông minh trí tuệ thông suốt, đã từng cúng dường vô lượng ngàn vạn ức chư Phật, các vị Sa-di thường thực hành phạm hạnh, lanh thọ trí tuệ của Phật, chỉ dạy chúng sinh vào tuệ giác Phật. Các ông hãy luôn gần gũi cúng dường mười sáu vị ấy. Vì sao? Vì bất cứ Thanh văn, Duyên giác hay Bồ-tát, người nào tin tưởng kinh pháp do mười sáu vị Sa-di đó tuyên thuyết tiếp nhận giữ gìn không hủy bỏ, thì những người ấy sẽ được trí tuệ của Như Lai Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Mười sáu vị Bồ-tát thường thích nói kinh Diệu Pháp Liên Hoa này. Mỗi vị đã giáo hóa sáu trăm vạn ức triệu hằng hà sa chúng sinh, đời đời cùng sinh ra với Bồ-tát, được nghe pháp và đều tin hiểu. Do nhân duyên này, số chúng sinh ấy được gặp bốn vạn ức Đức Phật Thế Tôn đến nay vẫn chưa chấm dứt.

Này các Tỳ-kheo! Mười sáu vị Sa-di đệ tử của Đức Phật kia đều chứng Vô thượng Bồ-đề hiện đang nói pháp ở khắp mười phương, có vô lượng trăm ngàn vạn ức Bồ-tát Thanh văn để làm quyển thuộc.

Hai vị thành Phật ở phương Đông: Vị thứ nhất tên A-súc ở nước Hoan hỷ, vị thứ hai tên Tu-di Đánh.

Hai vị thành Phật ở phương Đông nam: vị thứ nhất tên Hư Không Trụ, vị thứ hai tên Thường Diệt.

Hai vị thành Phật ở phương Tây nam: Vị thứ nhất tên Đề Tướng, vị thứ hai tên Phạm Tướng.

Hai vị thành Phật ở phương Tây: Vị thứ nhất tên là A-di-dà, vị thứ hai tên là Độ Nhất Thiết Thế Gian Khổ Não.

Hai vị thành Phật ở phương Tây bắc: Vị thứ nhất tên Đa-ma-la-bạt Chiên-đàn Hương Thần Thông, vị thứ hai tên Tu-di Tướng.

Hai vị thành Phật ở phương Bắc: Vị thứ nhất Vân Tự Tại, vị thứ hai tên Vân Tự Tại Vương.

Ở phương Đông bắc, một vị thành Phật tên Hoại Nhất Thiết Thế Gian Bố Úy; vị Phật thứ mười sáu ở cõi Ta-bà chính là ta, Thích-ca Mâu-ni thành đạo Vô thượng Bồ-đề.

Này các Tỳ-kheo! Khi chúng ta còn làm Sa-di, mỗi vị giáo hóa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vô lượng vạn ức hằng hà sa chúng sinh theo ta nghe pháp để chứng đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Cho đến nay những người vẫn còn địa vị Thanh văn. Ta thường giáo hóa đạo Vô thượng Bồ-đề cho họ, khiến cho những người ấy dùng chánh pháp này dần dần đi vào Phật đạo. Vì sao? Vì trí tuệ của Như Lai khó tin khó hiểu, vô lượng hằng hà sa chúng sinh đã được giáo hóa lúc đó chính là Tỳ-kheo các ông và đệ tử Thanh văn.

Sau khi ta diệt độ, lại có đệ tử không nghe kinh này, không hay không biết thực hành hạnh của Bồ-tát, từ nơi thành quả của mình mà tưởng đã diệt độ, sẽ nhập Niết-bàn. Ta ở nước khác làm Phật lại có tên khác. Những người kia tuy sinh ý tưởng diệt độ sẽ nhập Niết-bàn mà ở cõi kia lại cầu trí tuệ của Phật, được nghe kinh này, chỉ do Phật thừa mà được diệt độ không có thừa nào khác trừ khi Như Lai phương tiện thuyết pháp.

Này các Tỳ-kheo! Đức Phật tự biết thời diệt độ sắp đến, chúng tăng thanh tịnh, tin hiểu chắc chắn thấu triệt pháp không sâu vào thiền định. Như Lai triệu tập Bồ-tát và Thanh văn để nói kinh này, Tỳ-kheo nên biết thế gian không có hai thừa mà được diệt độ, chỉ có một Phật thừa diệt độ thôi. Như Lai dùng phương tiện đi sâu vào căn tính của chúng sinh, biết được tâm ý của họ ưa thích pháp nhỏ, đắm sâu năm dục mà nói Niết-bàn cho họ. Những người đó nếu nghe được liền tin nhận.

Ví như đường nguy hiểm có nhiều nạn dữ dài năm trăm do-tuần, chốn hoang vắng ghê rợn, nhiều người muốn được qua con đường này đến chỗ chầu báu, có một vị hướng dẫn thông minh, sáng suốt, lại biết rõ chỗ thông nghẽn của con đường hiểm, muốn dẫn đoàn người đi qua chỗ hiểm này. Giữa đường mọi người chán nản muốn lui về, họ thưa với người hướng dẫn:

–Chúng tôi quá mệt lại thêm ghê sợ, không thể đi tiếp được nữa, đường trước còn xa chúng tôi muốn lui về.

Vị hướng dẫn có lấm phương tiện: “Những người này thật đáng thương, sao đành bỏ chầu báu mà muốn lui về.” Nghĩ rồi liền dùng sức phương tiện hóa làm thành quách cao ba trăm do-tuần ở giữa con đường hiểm, bảo mọi người:

–Các người đừng sợ, chờ lui về ở trong thành lớn này có thể

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nghỉ ngơi, tùy ý sử dụng vào trong ấy sẽ được an ổn. Nếu các người muốn đến chỗ chầu báu phía trước thì cũng có thể đi được.

Khi đó, đoàn người mỏi mệt vô cùng vui mừng, khen ngợi việc chưa từng có. Chúng ta thoát khỏi con đường nguy hiểm, vui mừng được an ổn. Những người này vào trong hóa thành liền khởi tưởng được vượt qua, đã an ổn hoàn toàn.

Vị hướng dẫn khi biết mọi người đã nghỉ ngơi hết mỏi mệt, liền hủy bỏ thành do biến hóa, bảo mọi người:

—Chỗ chầu báu gần đây, các người hãy đi đến, thành quách kia do ta biến hóa ra để nghỉ ngơi mà thôi.

Này các Tỳ-kheo! Như Lai cũng như vậy, làm Bậc Đạo Sư cho các ông, biết rõ các đường dữ, sống chết, phiền não, dài xa, nguy hiểm phải rời bỏ, nên vượt qua. Các chúng sinh chỉ nghe một Phật thưa thì không muốn gặp Phật, không muốn gần gũi liền nghĩ: “Đường giác ngộ xa quá, phải chịu khổ lâu ngày mới có thể đạt được.” Phật biết tâm chúng sinh, khiếp nhược thấp kém, nên dùng sức phượng tiện nói Niết-bàn thứ hai ở giữa đường để nghỉ ngơi. Khi chúng sinh trụ được vào địa vị thứ hai này thì Như Lai lại nói: “Việc làm của các ông chưa hoàn tất, quả vị của các ông gần với trí tuệ của Phật. Phải quán sát suy lưỡng Niết-bàn đã chứng chẳng phải chân thật, chỉ là sức phượng tiện của Như Lai, ở nơi một Phật thưa nói rõ thành ba.” Như vị hướng dẫn hóa làm thành quách để nghỉ ngơi, đã biết nghỉ ngơi rồi liền bảo: “Chỗ chầu báu gần đây, thành quách không thật do ta biến hóa ra.”

Lúc đó, muôn tuyền lại nghĩa trên Đức Thế Tôn nói kệ:

*Đại Thông Trí Thắng Phật
Mười kiếp ngồi đạo tràng,
Phật pháp chưa chứng đắc
Không được thành Phật đạo.
Các Trời, Thần, Long vương
Cùng chứng A-tu-la
Thường mưa xuống hoa trời
Để cúng dường Đức Phật.
Chư Thiên đánh trống trời
Trổi các loại âm nhạc,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Gió thơm thoổi hoa héo
Lại mưa hoa tốt mới,
Hơn mươi tiểu kiếp rồi
Mới được thành Phật đạo.
Chư Thiên và người đời
Tâm đều được hân hoan,
Mười sáu người con Phật
Đều cùng với quyến thuộc
Ngàn vạn ức vây quanh
Cùng nhau đến chõ Phat.
Đầu mặt lẽ chân Phat
Thỉnh Phat chuyển pháp luân,
Thánh Sư tử mưa pháp
Lợi con và tất cả.
Thế Tôn rất khó gấp
Lâu xa hiện một lần,
Vì giác ngộ quần sinh
Làm chấn động tất cả.
Các thế giới phương Đông
Năm trăm vạn ức nước,
Phạm cung được sáng chóp
Từ xưa chưa từng có.
Phạm thiên thấy tướng này
Tim đến chõ của Phat,
Rải hoa để cúng dường
Và dâng lên cung điện
Thỉnh Phat chuyển pháp luân.
Dùng kệ tán thán Phat
Phat biết chưa đến giờ,
Ngồi im lặng chấp nhận.
Ba phương cùng bốn phía
Trên dưới cũng như vậy,
Rải hoa dâng cung điện
Thỉnh Phat chuyển pháp luân.
Thế Tôn thật khó gấp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Với Từ bi nguyện lớn,
Rộng mở cửa cam lồ
Chuyển pháp luân vô thương.
Thế Tôn trí vô lượng
Nhận lời của mọi người,
Mà nói đủ các pháp:
Bốn đế, mười hai duyên
Vô minh đến già chết
Đều từ duyên mà có,
Những hoạn nạn như vậy
Các ông phải nên biết.
Lúc tuyên nói pháp này
Sáu trăm vạn ức số
Dứt sạch hết khổ não
Đều thành A-la-hán.
Thời thuyết pháp thứ hai,
Hàng vạn hằng sa chúng
Không chấp vào các pháp
Đều được A-la-hán.
Sau đó chứng đắc đạo
Số nhiều không thể lường,
Tính toán vạn ức kiếp
Cũng không thể kể hết.
Lúc mười sáu vương tử
Xuất gia làm Sa-di,
Đều cùng thỉnh Phật kia
Diễn thuyết pháp Đại thừa.
Chúng con và quyến thuộc
Đều sẽ thành Phật đạo,
Nguyện được như Thế Tôn
Tuệ nhân sạch thứ nhất.
Phật biết lòng đồng tử
Việc làm của đời trước,
Dùng vô lượng nhân duyên
Đầy đủ các thí dụ,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói sáu Ba-la-mật
Và các việc thần thông,
Phân biệt pháp chân thật.
Việc làm của Bồ-tát
Thuyết giảng kinh Pháp Hoa.
Nói kệ hằng hà sa
Phật kia nói kinh rồi,
Vào tịnh thất nhập định
Nhất tâm ngồi một chỗ,
Tâm vạn bốn ngàn kiếp
Các vị Sa-di này
Biết Phật chưa xuất định,
Vì vô lượng ức chúng
Nói trí Phật vô thượng,
Mỗi lần ngồi pháp tòa
Diễn thuyết kinh Đại thừa,
Sau khi Phật nhập định
Tuyên dương giảng giáo pháp,
Mỗi mỗi vị Sa-di
Đã độ các chúng sinh,
Có sáu trăm vạn ức
Hằng hà sa các chúng.
Sau khi Phật diệt độ
Các người nghe pháp đó,
Ở khắp nơi cõi Phật
Thường cùng sinh với Thầy.
Mười sáu Sa-di đó
Đãy đủ hạnh Phật đạo,
Nay hiện ở mười phương
Đều đã thành Chánh giác.
Bấy giờ người nghe pháp
Ở nơi chỗ Đức Phật,
Có người trụ Thanh văn
Dẫn dạy thành Phật đạo.
Ta ở số mười sáu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Từng vì các ông nói,
Cho nên dùng phương tiện
Dẫn vào nơi tuệ Phật.
Do nhân duyên xưa kia
Nên nay nói Pháp Hoa,
Khiến được vào Phật đạo
Cẩn thận chớ kinh sợ.
Ví như đường hiểm dữ
Xa vắng nhiều thú dữ,
Lại không có cỏ nước
Chốn mọi người lo sợ,
Vô số ngàn vạn chúng
Muốn qua đường hiểm này,
Đường đó rất hoang vắng
Dài năm trăm do-tuần.
Có một người hướng dẫn
Biết nhiều có trí tuệ
Sáng suốt lòng quyết định,
Nơi hiểm vượt các nạn
Mọi người đều mệt mỏi
Nói với người hướng dẫn:
Chúng tôi nay mệt mỏi
Nơi đây muốn trở về.
Người hướng dẫn nghĩ rằng:
Những người này đáng thương
Tại sao muốn trở về
Bỏ mất trân bảo lớn?
Liền nghĩ đến phương tiện
Thị hiên sức thần thông
Hóa làm thành quách lớn,
Nhà cửa rất sang trọng
Có vườn cây bao quanh,
Suối chảy và hồ tắm
Cửa lớn lầu gác cao,
Đầy đủ các nam nữ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Biến hóa thế đó rồi
An ủi chúng chớ sợ:
Các người vào thành này
Tùy ý được an lạc.
Mọi người vào thành rồi
Tâm được hoan hỷ lớn,
Đều sinh tưởng an ổn
Tự cho được thoát rồi.
Người dẫn đường bảo rằng:
Biết mọi người đã nghỉ
Các ông nên đi nữa
Đây là hóa thành thôi
Thấy các người mệt mỏi
Giữa đường muốn lui về
Cho nên dùng phương tiện
Quyền biến hóa thành này.
Các người hãy tĩnh tần
Sẽ cũng đến bảo sở,
Ta cũng lại như vậy
Đạo Sư của tất cả
Thấy các người cầu đạo,
Giữa đường mà lùi bỏ
Không thể vượt sinh tử
Các đường hiểm, phiền não,
Cho nên dùng phương tiện
Vì nghĩ nói Niết-bàn
Nói các người diệt khổ
Chỗ làm đều đã xong,
Đã biết đến Niết-bàn
Đều đắc A-la-hán
Rồi mới họp đại chúng
Phân biệt nói ba thừa,
Chỉ có một Phật thừa
Chỗ nghỉ nên nói hai,
Nay vì ông nói thật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ông đặc chưa phải diệt,
Vì Nhất thiết trí Phật
Nên dũng mãnh tinh tấn
Chứng được trí Nhất thiết,
Mười lực các Phật pháp,
Ba mươi hai tướng tốt
Mới là chân thật diệt.
Chư Phật là Đạo Sư
Vì nghỉ nói Niết-bàn,
Đã biết nghỉ nơi rồi
Dần vào nơi tuệ Phật.*

□